

[Indenrigsministeren.]

at den gamle Lov egentlig efter min Mening i mindre Grad har været til Hinder for de tekniske Fremskridt, men at Lovens Mangler i særlig Grad har været fremtrædende i Henseende til, at den har muligjort Opførelse af Beboelsesbygninger, uden at de Krav til ubebyggede Arealer og til Lysafstande, som Nutiden maa opstille ud fra baade rationelle, sundhedsmæssige og kulturelle Hensyn, er sket tilstrækkelig Fyldest. I denne Henseende vil jeg gerne, hvad jeg ogsaa tror det ærede Medlem er ganske enig med mig i, henlede Opmærksomheden paa, at det offentliges økonomiske Støtte til Byggeriet i Aarene efter Krigen gjorde det muligt at udøve en overordentlig betydningfuld regulerende Indflydelse i den Henseende paa Byggeriets faktiske Udformning, saaledes at der altsaa rent faktisk derved er udformet en ny Byggeskik, der er i bedre Overensstemmelse med Tidens sundhedsmæssige Krav end Lovens Bogstav, og som i ikke ringe Grad har afbødet Manglerne ved Loven og gjort dens Revision mindre nødvendig, end den ellers vilde have været.

I Anledning af det ærede Medlems Fremstilling af Dispensationspraksis vil jeg gerne have Lov til fremkomme med en spagfærdig Indvending. Særlig med Hensyn til Dispensationernes delvise Henlæggelse til Bygningskommissionen er det ærede Medlems Udtalelse, synes jeg, noget overdreven. Den sidst nævnte Foranstaltning skyldes aldeles ikke nogen Forvirring i Ministeriet, saa vidt jeg kan skønne — det var, før jeg overtog Indenrigsministeriet —, men skyldes alene, at man vilde lette Adgangen til Opnaaelse af en Række forskellige Dispensationer, som efterhaanden var blevet ganske kurante, i og for sig ganske selvfølgelige. Ministeriet har aldeles ikke givet blankt op og overladt til Bygningskommissionen at administrere Dispensationerne efter Forgodtbefindende, men har stadig afgørende Indflydelse paa væsentlige Dele af Dispensationsomraadet og har, hvad jeg beder bemærket, navnlig stadig Afgørelsen i alle forekommende Spørgsmaal af almen principiel Karakter. Det, der skete, var en Ekspeditionslettelse, ikke en Opgivelse af Ævred.

Jeg skal endnu tilføje, at Arbejdet med den nye københavnske Byggelov ligger saadan, at Magistraten har udarbejdet et Udkast til Lov, der for Tiden forhandles i det af Borgerrepræsentationen og Magistraten nedsatte Fællesudvalg foruden af forskellige interesserede kommunale Myn-

digheder, ligesom Indenrigsministeriet hele Tiden har haft Føling med dette Udkasts Tilblivelse og Indhold. Lad mig endnu sige, at en ny københavnske Byggelov ifølge Sagens Natur — det vil jo for Københavns Vedkommende sige: Byomraadets næsten fuldstændige Bebyggelse — efter min Mening i væsentlig Grad maa tilstræbe at blive en Ombygningslov, det vil sige en Lov, som sikrer de offentlige Myndigheder øget Indflydelse paa de nødvendige Ombygninger, Gennembyrninger o. s. v., disse Ombygninger, som baade trafikale, sanitære og sociale Hensyn maa paabyde med Hensyn til de Bykvarterer, som er blevet til under ældre Tidens manglende eller ufuldstændige Lovregler, og endvidere sikrer, at de Bebyggelser, som skal afløse de ældre og daarlige, kan tilfredsstille de rationelle Krav til Adgang til Lys og Luft i højere Grad, end den nugældende Lov har gjort. Efter hvad der er meddelt mig, nærmer Arbejdet i Kommunalbestyrelsen sig sin Afslutning, og jeg haaber ligesom det ærede Medlem, at der kun maa være kort Tid tilbage, før en ny Byggelov gennemføres.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gav Udtryk for Bekymring over Stigningen i de sociale Udgifter, navnlig for Kommunehjælpens Vedkommende. Det ærede Medlem bemærkede, at man i sin Tid ved Socialreformens Gennemførelse anslog en Udgift til Kommunehjælp paa ca. 20 Mill. Kr., og mente, at det ikke var meget forkert, at Udgiften nu var oppe paa det 4-dobbelte, altsaa ca. 80 Mill. Kr. Dertil skal jeg sige, at de 20 Mill. Kr., som man før Socialreformens Gennemførelse anslog Kommunehjælpen til, byggede paa en Beregning, der var foretaget med en tænkt Normaltilstand for Øje, og man mente hermed en Tilstand, hvor Arbejdsløsheden var en Del mindre end i 1928; men indtil 1933 havde vi jo allerede en betydelig Stigning i Forsorgsudgifterne. Det ærede Medlem mente altsaa, at Udgiften til Kommunehjælp nu er oppe paa 80 Mill. Kr. Dette er ikke rigtigt; efter de senest foreliggende Opgørelser for Kommunernes Udgifter, det vil sige for Aaret 1935—36, beløb Udgiften til Kommunehjælp sig til 54 Mill. Kr., hvilket i Forhold til det foregaaende Aar er en Nedgang paa 3½ Mill. Kr. Det er altsaa et helt andet Tal end det, som det ærede Medlem har nævnt, og det giver Udtryk for en anden Bevægelse end den, det ærede Medlem omtalte; selv om man lægger de egentlige Fattighjælpsudgifter til, kommer man for 1935—36 ikke